

HU

HU

HU

EURÓPAI BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2010.12.9.
COM(2010) 728 végleges

2010/0362 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

**az 1234/2007/EK tanácsi rendeletnek a tej- és tejtermék-ágazati szerződéses kapcsolatok
tekintetében történő módosításáról**

INDOKOLÁS

A KAP állapotfelmérésével összefüggő 2008. novemberi döntések után a tejágazat mély válságba került, mivel a tejtermékek iránti kereslet a 2007. évi rendkívül magas árak következtében zuhant. A biztonsági háló eszközei a válsághelyzetben hatékonyan bizonyultak a problémák megoldásában. A válság rávilágított a tejágazat piacorientáltságának néhány hiányosságára is. A mezőgazdasági és vidékfejlesztési biztos ezért a tejágazattal foglalkozó magas szintű szakértői csoport felállításáról döntött, amelynek feladata – az állapotfelmérés eredményeinek figyelembevételével – közép- és hosszú távra szóló szabályozási keretet létrehozni a piac és a termelők jövedelmének stabilizálása, valamint az átláthatóság erősítése céljából. A szakértői csoport 2009 októberétől 2010 júniusáig tíz alkalommal ült össze, és 2010. június 15-én előterjesztette jelentését, amelyhez hét ajánlást csatolt.

A szakértői csoport mélyrehatóan megvizsgálta az összes olyan kérdést és szempontot, amelyet a javaslat kezelni szándékozik. A szakértői csoport az uniós tagállamok képviselőiből állt, elnökletét a Bizottság mezőgazdaságért és vidékfejlesztésért felelős főigazgatója látta el az Európai Parlament titkársága megfigyelőjének jelenlétében. A szakértői csoport szóbeli és írásbeli észrevételeket kapott a tejipari ellátási lánc szereplőit képviselő fő európai érdekcsoportoktól, amelyek az alábbiak: az EU fő agrárszervezeteit és szövetkezeteit tömörítő COPA-COGECA, az Európai Tejipari Tanács, a Via Campesina szervezet európai koordinációs bizottsága (mindkettő a mezőgazdasági termelőket képviseli), az Európai Tejtermékszövetség (tejfeldolgozók), az EUCOLAIT (tejtértékesítők), az EUROCOMMERCE (kiskereskedők) és a BEUC (fogyasztók). Emellett a szakértői csoport munkájához hozzájárultak felkért szakértők, harmadik országok képviselői (USA, Új-Zéland, Ausztrália és Svájc), a nemzeti versenyhatóságok és bizottsági szolgálatok (a Versenypolitikai Főigazgatóság és a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Főigazgatóság) is. A tejipari ágazat képviselőinek részvételével 2010. március 26-án konferenciára került sor, amelynek keretében az ellátási lánc számos szereplője adhatott hangot véleményének.

A Tanács megvizsgálta a szakértői csoport által készített jelentést és az ajánlásokat, és 2010. szeptember 27-i ülésén elfogadta az elnökségi következtetéseket. A következtetésekből felkérték a Bizottságot, hogy az év végéig terjessze elő a szakértői csoport első három ajánlására vonatkozó válaszát (szerződéses kapcsolatok, a termelők tárgyalási pozíciója és a szakmaközi szervezetek), és minél gyorsabban reagáljon a szakértői csoport átláthatósággal kapcsolatos ajánlására.

A szakértői csoport munkája során kiemelt figyelmet fordított a piac szerkezetéhez és a piaci szereplőkhöz kapcsolódó területekre: a szerződéses kapcsolatokra, a tárgyalási pozícióra, a termelői szervezetekre és a szakmaközi szervezetekre. A jelenlegi piaci szerkezet jelentős mértékben súlyosbította a 2009. évi tejágazati válság hatását, tükrözve azt a tényt, hogy a tejiparban a reformfolyamat más ágazatokhoz képest jóval később – lényegében csak 2003-ban kezdődött meg. A rögzített kvóták régóta fennálló rendszere, a magas intézményi árak és a tejtermékek ennek következtében kialakult garantált értékesítése merevvé tette a piacot. A szerkezeti kiigazítás gyakran akadályokba ütközött, a termelői lánc szereplői nem reagáltak a piaci jelzésekre, például az ármozgásokra, és kevés ösztönzést kaptak az innovációhoz vagy a termelékenység javításához. A tejágazat reformjának a többi ágazat reformjaihoz hasonlóan a piacorientáltság erősítését kell céloznia a gazdálkodás szabadságának megőrzésével. Ennek nagyobb hatékonyságot kell eredményeznie, és lehetővé kell tennie, hogy az uniós tejipar szereplői mind az EU-n belül, mind azon kívül kihasználhassák a piaci lehetőségeket.

Úgy tűnik, középtávon – a kvótarendszer megszűnéséig, majd azt követően – számos intézkedésre van szükség. A piac szerkezete a tagállamok között és azokon belül is jelentősen eltér, de általában az ellátás koncentrációja gyakran jóval alacsonyabb, mint a feldolgozás koncentrációja. Emiatt az említett szintek tárgyalási pozíciója nincs egyensúlyban. A piacra a rugalmatlanság is jellemző, a termelőknek alig van lehetőségük a tejüzem (vagy akár a nyerstejszállító vállalkozás) kiválasztására. Ezek a tényezők a kínálatnak a kereslettől való jelentős eltérésehez és tisztességtelen kereskedelmi gyakorlathoz vezethetnek. Mindenekelőtt a termelők szállításkor gyakran nem tudják, hogy milyen árat kapnak a tejért (az árat a tejüzemek gyakran jóval később állapítják meg, olyan tényezők alapján, amelyet a termelők nem tudnak befolyásolni). Másrészt a tejüzemek esetében nem mindig tervezik jól a szállítandó mennyiségeket. A hozzáadott érték eloszlása nem kiegyensúlyozott az ellátási láncban, különösen a termelők szempontjából, és az ártranszmisszió jelentős problémákba ütközik.

Úgy tűnik, a fő probléma a termelők és a feldolgozók között van, és a helyzet orvoslását szolgáló megoldásoknak erre a szintre kell összpontosulniuk. A javaslat értelmében a nyers tejet szállító termelő és a tejüzem előzetesen írásban szerződést köthet, amely tartalmazná a fő elemeket, így az árat, a szállítások ütemezését és volumenét, valamint a szerződés időtartamát. A szövetkezetek egyedi jellegének figyelembevétele és a jelenlegi szerkezet szükségtelen megváltoztatásának elkerülése érdekében a szövetkezetek számára nem írnak elő szerződés kötését, amennyiben alapszabályuk ugyanazt a célt szem előtt tartó szabályokat tartalmaz.

A tárgyalási pozíció egyensúlyának visszaállítása érdekében a javaslatban szerepel továbbá, hogy a termelők számára lehetővé kell tenni az említett szerződéses feltételek, többek között az ár kollektív – termelői szervezetek útján történő – megtárgyalását. Miközben a jelenleg hatályos versenyjog bizonyos mértékig előírja ugyanezt, a lehetőségek a megosztott feldolgozólétesítmények hiányában korlátozottak, és jogbizonytalanság áll fenn. E célból a javaslat az agrárjog keretében biztosítja a megfelelő jogalapot. A helyzet destabilizálásának elkerülése érdekében a javaslat a méretre vonatkozóan korlátozással él. Ez nem érinti a tejipari szövetkezeteket, mivel azok a mezőgazdasági termelők és a feldolgozók vertikális integrációjával jönnek létre.

A szakértői csoport által felvetett másik téma a szakmaközi szervezetek szerepe. A csak mezőgazdasági termelőket tömörítő termelői szervezetektől eltérően a szakmaközi szervezetek az ellátási lánc egy részére vagy egészére kiterjednek: mezőgazdasági termelőket, feldolgozókat, nagy- és kiskereskedőket foglalnak magukban. Ezek a szervezetek hasznos szerepet játszhatnak a kutatás, a minőségjavítás, a promóció és a termelési, valamint feldolgozási módszerek legjobb gyakorlatainak terjesztése terén. Ma már több tagállamban vannak ilyenek, és feladatukat az uniós jog tiszteletben tartásával látják el. Emellett például a gyümölcs- és zöldségágazatban konkrét uniós szabályok írnak elő ilyen intézkedéseket, megfelelő korlátok és gyakran bizottsági ellenőrzés mellett. A javaslat szerint a gyümölcs- és zöldségágazatban működő szakmaközi termelői szervezetek célkitűzéseire vonatkozó szabályokat kellene alkalmazni – megfelelően kiigazítva – a tejágazatban, fenntartva a verseny súlyos korlátozásának (többek között az árak rögzítésének és a piac felosztásának) tilalmát, és az érintett megállapodásokat a Bizottságnak kell jóváhagynia.

Ezek a szervezetek hozzájárulnának a termelés és a piac ismeretének és átláthatóságának növeléséhez, többek között a nyerstejszállítási szerződések tekintetében az árakra, mennyiségekre és a szerződéses időtartamra vonatkozó statisztikai adatok közzététele, és a potenciális jövőbeli regionális, valamint nemzeti szintű piaci fejlemények elemzése révén.

Szintén a termeléssel kapcsolatos ismeretek javításának és a piaci fejlemények követésének céljából szükség van arra, hogy a Bizottság rendszeresen tájékoztatást kapjon a szállított nyerstej mennyiségéről.

Az átláthatóság további növelése érdekében megbeszélésekre kerül sor a mezőgazdasági piacok közös szervezésével foglalkozó irányítóbizottság és a tejágazattal foglalkozó szakértői csoport szakemberei között, hogy értékeljék a piaci helyzetet és a kilátásokat, egyrészt a piaci szereplők ismereteinek bővítése céljából, másrészt azért, hogy a tejipari ellátási láncban megerősítsék a szereplők felelősségét a piaci jelzések jobb figyelembevétele és a kínálatnak a kereslethez való igazítása tekintetében.

Ez a javaslat mind a négy elemmel foglalkozik, vagyis: a szerződéses kapcsolatokkal, a termelők tárgyalási pozíciójával, a szakmaközi szervezetekkel és az átláthatósággal, mivel e tekintetben a jelenlegi rendelkezések módosítására van szükség.

Ezek a módosítások jelentős lépések, és bár a jelenlegi piaci helyzet és szerkezet ismeretében indokoltak, átmeneti jellegűek lennének, és hatásukat értékelni kell. A javaslat érvényességét helyénvaló arra az időtartamra korlátozni, amelyre a tejtermelőknek szükségük van, hogy alkalmazkodjanak a kvóták megszűnésével járó helyzethez és termelési szervezetüket hozzáigazítsák a piacorientáltabb környezethez. Az időközi értékelésnek mindenekelőtt azt kell vizsgálnia, hogyan működnek a javasolt rendelkezések, hogy folytatni kell-e alkalmazásukat az időszak további részében, és elemeznie kell azokat a módszereket, amelyekkel a termelők közös termelési megállapodások megkötésére ösztönözhetőek.

A javaslat az Európai Unió működéséről szóló szerződésen és különösen annak 42. cikke első albekezdésén és 43. cikke (2) bekezdésén alapul.

Az uniós szintű fellépés indokolt, mivel a közös agrárpolitika célkitűzéseinek megvalósítása érdekében ebben az összefüggésben olyan intézkedésekre van szükség, amelyek biztosítják az egységes megvalósítást az Unió egészében, miközben a tejpiacon fennmarad a tényleges verseny és biztosított a belső piac megfelelő működése. Különösen így van ez, ha az Unió kizárólagos hatáskörébe tartozó uniós versenyjog közös agrárpolitikára való alkalmazásáról van szó. Tekintettel azonban arra, hogy az Unióban a szerződésjog tekintetében eltérések vannak, a tagállamok dönthetnek arról, hogy a javaslat egyes elemeit (a szerződéseket) kötelezővé teszik-e.

Az uniós versenyjog az Unió kizárólagos hatáskörébe tartozik, ezért az egyes tagállamok nem módosíthatják alkalmazását a közös agrárpolitika tekintetében, erre csak az EUMSZ. 42. cikkének megfelelően kerülhet sor. A szerződéses kapcsolatok tekintetében a javaslat széles mérlegelési hatáskört hagy a tagállamoknak. Mindazonáltal szükség van bizonyos minimumkövetelmények megállapítására a belső piac és a közös piaci szervezetek megfelelő működésének biztosítása érdekében azok eredendően határokon átnyúló jellege miatt.

Az EU ezeket a célkitűzéseket jobban el tudja érni, mivel a versenyjoggal kapcsolatos előirányzott célok az egyes tagállamok által nem érhetők el, és a versenyjogi minimumkövetelményeknek biztosítaniuk kell a belső piac és a közös piaci szervezetek megfelelő működését.

A javaslat tiszteletben tartja az arányosság elvét. A szerződéses kapcsolatok e megközelítésének alkalmazása uniós szinten önkéntes. A tagállamok mérlegelési jogkörébe tartozik, hogy a kötelező rendszer mellett döntenek-e. Uniós szinten csak a szerződések négy

eleme szabályozott, ha a tagállam a területén a belső piac és a közös piaci szervezetek megfelelő működésének biztosítása érdekében a kötelező alkalmazás mellett dönt.

A tejtermelők tárgyalási pozíciójának erősítésére vonatkozó rendelkezéseket illetően a javaslat az uniós tejtermelés 3,5 %-át határozza meg korlátként, ami lehetővé tenné, hogy a fő tejfeldolgozókkal nagyjából megegyező méretű termelői szervezetek folytassanak tárgyalásokat. A javaslat a nemzeti termelésből való részesedésre vonatkozóan is tartalmaz korlátot, hogy nemzeti szinten is biztosítható legyen a verseny a nyerstejkinálat terén. Az a lehetőség, hogy szükséges és indokolt egyedi esetekben a releváns versenyhatóságok beavatkozzanak, megakadályozná, hogy a tejfeldolgozást végző kis- és középvállalkozások az adott területen hátrányos helyzetbe kerüljenek.

A szakmaközi szervezetekre vonatkozó szabályokat nagyrészt a gyümölcs- és zöldségágazatban érvényesülő szabályok ihlették, és céljuk csupán az említett szervezetek tevékenységével kapcsolatos jogbiztonság megteremtése.

Az a kifejezett előírás, amely szerint a tagállamoknak havonta össze kell gyűjteniük a nyerstejszállításokra vonatkozó adatokat, a piaci szereplők birtokában levő adatokra vonatkozik, és beillesztése nem járhat komoly teherrel sem a tejfeldolgozók, sem a tagállamok szempontjából.

A kínálat koncentrációjának további javítása céljából a termelői szervezeteket is ösztönözni lehetne, ahogy azt az európai élelmiszer-ellátási lánc hatékonyabb működéséről szóló bizottsági közlemény javasolja. A termelői csoportok létrehozásának és adminisztratív működésének támogatását célzó jelenlegi, az új tagállamokban a vidékfejlesztési politika keretében már minden ágazatot érintő rendelkezést ki kell terjeszteni az EU-15-re is. A gyümölcs- és zöldségágazat termelői csoportjainak támogatására vonatkozó lehetőséget azonban nem célszerű engedélyezni, mivel tevékenységük támogatására az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet 103b.–103g. cikke módot ad. A releváns rendelkezések módosítása része annak az eljárásnak, amely az alapvető mezőgazdasági rendeleteket a Lisszaboni Szerződéshez igazítja.

Ami a szakértői csoport további ajánlásait illeti, a gazdálkodás helyével kapcsolatos, a csoport által megvitatott kérdést az úgynevezett minőségi intézkedéscsomag részeként kell kezelni. Ennek keretében valamennyi ágazatra vonatkozóan be fogják vezetni a gazdálkodás helyét jelző címke kötelező alkalmazására vonatkozó jogalapot. Ez lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy megfelelő hatásvizsgálatot követően és eseti alapon felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a gazdálkodás helyét jelző esetleges kötelező címkézésről a megfelelő földrajzi szinten annak érdekében, hogy kielégítse a fogyasztóknak az átláthatósággal és a tájékoztatással kapcsolatos igényeit. Az egyik első vizsgálandó ágazat a tejágazat lesz. Ennek kapcsán figyelembe fogják venni a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról szóló bizottsági rendeletjavaslatra [COM(2008) 40] vonatkozóan a Tanács és a Parlament által folytatott eszmecserék eredményeit.

A piaci eszközökre, a kutatásra és az innovációra vonatkozó esetleges változtatások megvitatására a 2013 utáni közös agrárpolitikával kapcsolatos kezdeményezés keretében kerül majd sor annak érdekében, hogy az eszmecserét valamennyi mezőgazdasági termékre kiterjesszék, és koherens megközelítés valósuljon meg.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

az 1234/2007/EK tanácsi rendeletnek a tej- és tejtermék-ágazati szerződéses kapcsolatok tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre, és különösen annak 42. cikke első albekezdésére és 43. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára¹,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamenteknek való továbbítását követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére²,

a rendes jogalkotási eljárásnak megfelelően³,

mivel:

- (1) A tej és tejtermékek közös piacszervezését – melyet jelenleg a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendelet (az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet)⁴ tartalmaz – egymást követően többször megreformálták a piacorientság előmozdításának céljával (vagyis hogy a mezőgazdasági termelők az árjelzések alapján döntsének arról, hogy mit és milyen mennyiségben termelnek,) a tejágazat versenyhelyzetének és a globalizálódó kereskedelemben való fenntarthatóságának erősítése érdekében. Ezért a közös agrárpolitika kiigazításáról és a 247/2006/EK, a 320/2006/EK, az 1405/2006/EK, az 1234/2007/EK, a 3/2008/EK és a 479/2008/EK rendelet módosításáról, továbbá az 1883/78/EGK, az 1254/89/EGK, a 2247/89/EGK, a 2055/93/EGK, az 1868/94/EK, a 2596/97/EK, az 1182/2005/EK és a 315/2007/EK rendelet hatályaon kívül helyezéséről szóló, 2009. január 19-i 72/2009/EK tanácsi rendelettel⁵ (a KAP állapotfelméréséhez kapcsolódó 2008–2009. évi reform) döntés született arról, hogy a tejkvótarendszer 2015-ig történő zökkenőmentes megszüntetése érdekében a tejkvóták fokozatos növelésére van szükség.

¹ HL C , , .o.

² HL C , , .o.

³ HL C , , .o.

⁴ HL L 299., 2007.11.16., 1. o.

⁵ HL L 230., 2009.9.2., 6. o.

- (2) 2007 és 2009 között rendkívüli fejlemények zajlottak le a tej- és tejtermékágazat piacain. Először a szélsőséges óceániai időjárási körülmények következtében nagymértékben visszaesett a kínálat, ami az árak gyors és jelentős emelkedésével járt. Míg a világpiacon megkezdődött a kínálat élénkülése és az árak közeledése a szokásos szinthez, a kibontakozó pénzügyi és gazdasági válság hátrányosan befolyásolta az Unió tejtermelőit, és súlyosbította az áringadozást. Először a nyersanyagárak emelkedése miatt számottevően megnövekedtek a takarmány- és egyéb termelési költségek, többek között az energiaköltségek. Ezután visszaesett a világpiaci és az uniós kereslet, ideértve a tej és a tejtermékek iránti keresletet is, miközben az Unió termelése stabil maradt, aminek következtében az uniós árak a biztonsági háló alacsonyabb szintjére zuhantak. A tejágazat nyersanyagárainak ez a jelentős visszaesése azonban nem igazán nyilvánult meg alacsonyabb fogyasztói árakban, aminek következtében a legtöbb tejágazati termék és ország esetében a feldolgozó ágazatokban szélesedett a bruttó árrés, és megakadályozta, hogy a kereslet igazodjon az alacsonyabb nyersanyagárakhoz, lelassította az árak helyreállítását, és súlyosbította az alacsony áraknak a tejtermelőkre gyakorolt hatását.
- (3) A tejtermékek piacán kialakult nehéz helyzet ismeretében 2009 októberében létrejött a tejágazattal foglalkozó magas szintű szakértői csoport, hogy a tejkvóták 2015. évi megszűnésére tekintettel megvitassa a tej- és tejtermékágazatban szükséges közép- és hosszú távú intézkedéseket. A szakértői csoport munkájának célja az volt, hogy az állapotfelmérés eredményeinek figyelembevételével olyan szabályozási keretet állítson fel, amely hozzájárul a piac és a termelői bevételek stabilizálásához, valamint a piac átláthatóságának növeléséhez..
- (4) A szakértői csoport szóbeli és írásbeli észrevételeket kapott a mezőgazdasági termelőket, a tejfeldolgozókat, a nagy- és a kiskereskedőket, valamint a fogyasztókat, tehát a tejipari ellátási lánc szereplőit képviselő fő európai csoportoktól. Emellett a szakértői csoport munkájához hozzájárultak felkért szakértők, harmadik országok képviselői, a nemzeti versenyhatóságok és a bizottsági szolgálatok is. A tejipari ágazat képviselőinek részvételével 2010. március 26-án konferenciára került sor, amelynek keretében az ellátási lánc számos szereplője adhatott hangot véleményének. A szakértői csoport 2010. június 15-én terjesztette elő a tejágazat jelenlegi helyzetének értékelését és több ajánlást tartalmazó jelentését.
- (5) A szakértői csoport megállapította, hogy a tejtermelő és -feldolgozó ágazatok az egyes tagállamokban jelentősen eltérnek. Emellett az egyes tagállamokon belül is nagy különbség van a piaci szereplők helyzetében és tevékenységi körönként is. Sok esetben alacsony a kínálat koncentrációja, aminek következtében az ellátási láncban belül nincs egyensúlyban a termelők és a tejüzemek tárgyalási pozíciója. Ez az egyensúlyhiány tisztességtelen kereskedelmi gyakorlathoz vezethet: mindenképp a termelők szállításkor gyakran nem tudják, hogy milyen árat kapnak a tejért, mert az árat a tejüzemek gyakran jóval később, az elért hozzáadott érték alapján állapítják meg, amelyet a termelők –hacsak nem szövetkezettről van szó – többnyire nem tudnak befolyásolni.
- (6) Az egész ellátási láncban problémát jelent az ártranszmisszió, különösen ami a mezőgazdasági termelőknek fizetett árat illeti. Ennek ellenére 2009-ben a tejkínálat nem reagált az alacsonyabb keresletre. Sőt, néhány nagy tejtermelő tagállamban a termelők az alacsonyabb árakra válaszul az előző évinél többet termeltek. Az ellátási

láncban a hozzáadott érték nagyobb mértékben a feldolgozó ágazatokban, főként a tejüzemeknél koncentrált.

- (7) A tejüzemek esetében nem mindig tervezik jól az egy időszakban szállítandó mennyiségeket. Még a tejipari szövetkezeteknél (amelyeket olyan mezőgazdasági termelők hoztak létre, akik egyben a feldolgozó létesítmények tulajdonosai is – ilyenekben dolgozzák fel az Unióban termelt nyerstej 58 %-át) is jellemző lehet, hogy a kínálatot nem a kereslethez igazítják: a mezőgazdasági termelőket kötelezik arra, hogy az összes általuk termelt tejet a szövetkezetbe szállítsák, és a szövetkezet köteles a teljes mennyiséget elfogadni.
- (8) Nem gyakori, hogy a szállítás előtt a felek az alapelemeket tartalmazó formális írásbeli szerződést kötnek. Pedig ez növelhetné a tejágazati ellátási lánc szereplőinek tudatosságát, és erősíthetné azon felelősségüket, hogy a piac jelzéseit jobban figyelembe vegyék, javíthatná az ártranszmissziót, és a kínálatot a kereslethez igazíthatná, valamint segíthetne egyes tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok elkerülésében.
- (9) Mivel az uniós jog nem ír elő ilyen szerződéseket, a tagállamok saját szerződésjogi rendszerükön belül kötelezővé tehetik ezeknek a szerződéseknek az alkalmazását, feltéve, hogy egyidejűleg betartják az uniós jogszabályokat, és mindenekelőtt szem előtt tartják a belső piac és a közös piacszerzés megfelelő működését. Tekintettel arra, hogy ebben az összefüggésben nagyok az eltérések az Unióban, a szubsidiaritás érdekében ennek a döntésnek a tagállamok hatáskörében kell maradnia. Mindazonáltal az e szerződésekre vonatkozó megfelelő minimumszabályok, valamint a belső piac és a közös piacszerzés jó működésének biztosítása érdekében uniós szinten meg kell határozni néhány, az említett szerződések alkalmazására vonatkozó alapfeltételt. Mivel néhány tejipari szövetkezet alapszabálya tartalmazhat hasonló hatással járó szabályokat, az egyszerűség érdekében ezeket mentesíteni kell a szerződésre vonatkozó követelmény alól. Annak biztosításához, hogy ez a rendszer akkor is hatékonyan működjön, ha a tejet köztes szereplők gyűjtik össze a termelőktől és szállítják a feldolgozókhöz, indokolt azt ilyen esetben is ugyanúgy alkalmazni.
- (10) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 42. cikke előírja, hogy a mezőgazdasági termékek előállítására és kereskedelmére az uniós versenyszabályok csak az Európai Parlament és a Tanács által az EUMSz. 43. cikke (2) bekezdésével összhangban meghatározott mértékig alkalmazandók, és a Szerződés előírja a mezőgazdasági termékek közös piacszerzésének létrehozását.
- (11) A termelés ésszerű fejlesztésének és így a tejtermelők megfelelő életszínvonalának biztosítása érdekében meg kell erősíteni tárgyalási pozíciójukat a feldolgozókkal szemben, aminek eredményeként az ellátási láncban meg kell valósulnia a hozzáadott érték méltányosabb eloszlásának. Ezért e közös agrárpolitikai célok megvalósítása érdekében az EUMSz. 42. cikkének és 43. cikke (2) bekezdésének megfelelően rendelkezni kell arról, hogy a tejtermelők által alkotott termelői szervezetek vagy ezek társulásai – tagjaik összessége vagy azok egy része termelésének vonatkozásában – közös tárgyalásokat folytassanak a tejüzemekkel a szerződéses feltételekről, többek között az árról. A hatékony tejpiaci verseny fenntartása érdekében ezt a lehetőséget megfelelő számszerű korlátokhoz kell kötni. Ezért indokolt az ilyen termelői szervezeteknek az 1234/2007/EK rendelet 122. cikkének megfelelő elismerése is. A Bizottságot hatáskörrel kell felruházni, hogy az EUMSz. 290. cikkével összhangban

felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a termelői szervezetek társulásainak jóváhagyására vonatkozó feltételek tekintetében.

- (12) Néhány ágazatban uniós szintű szabályokat vezettek be a szakmaközi szervezetekre vonatkozóan. Ezek a szervezetek hasznosnak bizonyulhatnak az ellátási lánc szereplői közötti párbeszéd, valamint a legjobb gyakorlatok és a piaci átláthatóság előmozdítása terén. Ezeket a szabályokat a tej- és tejtermékágazatban is alkalmazni kell, azokkal a rendelkezésekkel együtt, amelyek versenyjogi szempontból tisztázzák e szervezetek helyzetét, miközben biztosítják, hogy azok nem torzítják a versenyt vagy a belső piacot, és nem befolyásolják a belső piac és a közös piacszervezés jó működését.
- (13) Annak érdekében, hogy követni tudja a piaci fejleményeket, a Bizottságnak megfelelő időben tájékoztatást kell kapnia a nyerstejszállítások mennyiségéről. Az 1234/2007/EK rendelet 192. cikke megteremti a tagállamok és a Bizottság közötti információcseré alapját. Mindazonáltal indokolt rendelkezni arról, hogy a feldolgozók rendszeresen továbbítsák ezeket az információkat a tagállamoknak. A Bizottságot hatáskörrel kell felruházni, hogy az EUMSZ. 290. cikkével összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e bejelentések hatálya, tartalma, formája és ütemezése tekintetében.
- (14) Az e rendeletben megállapított intézkedéseket a tejpiacon jelenlegi gazdasági körülményei és az ellátási lánc szerkezete indokolják. Ezért célszerű azokat kellően hosszú ideig alkalmazni (a tejkvóták eltörlése előtt és után egyaránt), hogy hatásukat teljes mértékben kifejthessék. Az intézkedéseknek azonban – tekintettel messze ható jellegükre – átmenetinek kell lenniük, és értékelni kell működésüket, valamint azt, hogy szükség van-e további alkalmazásukra. Az értékelést a tejpiacon fejleményekről szóló, 2014. június 30-ig és 2018. december 31-ig előterjesztendő bizottsági jelentéseknek kell tartalmazniuk, amelyek a termelőket közös termelési megállapodások megkötésére ösztönző lehetséges intézkedésekre is kiterjednek.
- (15) A Bizottságnak indokolt hatáskörrel rendelkeznie ahhoz, hogy e rendelet egyes nem alapvető rendelkezéseinek a kiegészítése vagy módosítása céljából az EUMSZ. 290. cikkével összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el. Célszerű meghatározni, hogy mely rendelkezésekre vonatkozóan gyakorolható az említett hatáskör, valamint melyek a felhatalmazás gyakorlásának feltételei.
- (16) Az e rendeletben meghatározott intézkedések egységes alkalmazásának biztosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ. 291. cikkének megfelelően végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el. Ha e rendelet kifejezetten eltérően nem rendelkezik, a Bizottság az említett végrehajtási jogi aktusokat a ...i [xxxx/yyyy]/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet előírásainak megfelelően fogadja el.
- (17) Ezért az 1234/2007/EK rendeletet ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1234/2007/EK rendelet módosításai

Az 1234/2007/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A rendelet az alábbi új, 4a. cikkel egészül ki:

„4a. cikk

Felhatalmazáson alapuló és végrehajtási jogi aktusok elfogadása

Amennyiben a Bizottságra hatásköröket ruháznak, a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok tekintetében a 196a. cikkben említett eljárásnak megfelelően, a végrehajtási jogi aktusok tekintetében a 196b. cikkben említett eljárásnak megfelelően jár el, amennyiben e rendelet kifejezetten eltérően nem rendelkezik.”

2. A 122. cikk első bekezdésének a) pontjában a harmadik (iii.) alpont után a szöveg a következő alponttal egészül ki:

„iiia. tej és tejtermékek;”

3. A 123. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) a tagállamok olyan szakmaközi szervezeteket is elismerhetnek, amelyek:

- a) a tej- és tejtermékágazat termékeinek előállításához, forgalmazásához vagy feldolgozásához kapcsolódó gazdasági tevékenységek képviselőiből állnak;
- b) az a) pontban említett képviselők összességének vagy egy részének kezdeményezésére jöttek létre;
- c) az Unió egy vagy több régiójában az alább felsorolt tevékenységek közül egyet vagy többet folytatnak, a fogyasztók érdekeinek figyelembevételével:
 - i. a termelés és a piac ismeretének és átláthatóságának növelése, többek között a már megkötött nyerstejszállítási szerződések tekintetében az árakra, mennyiségekre és a szerződéses időtartamra vonatkozó statisztikai adatok közzététele és a potenciális jövőbeli regionális, valamint nemzeti szintű piaci fejlemények elemzése révén;
 - ii. hozzájárulás a tej és a tejtermékek forgalomba hozatalának jobb koordinációjához, különösen kutatás és piacelemzés révén;
 - iii. az uniós szabályoknak megfelelő szabványos szerződésminták kidolgozása;
 - iv. azon információk biztosítása és kutatások elvégzése, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a termelés a piaci igényeknek, valamint a fogyasztói ízlésnek és elvárásoknak jobban megfelelő termékekhez igazodjon, különös tekintettel a termékminőségre és a környezetvédelemre;
 - v. az állat-egészségügyi termékek és egyéb adalékok használatának csökkentését célzó lehetőségek felkutatása;
 - vi. olyan módszerek és eszközök kidolgozása, amelyek segítségével a termék minősége a termelés és a forgalomba hozatal összes szakaszában javítható;

- vii. az ökológiai termelésben rejlő lehetőségek kiaknázása, az ilyen típusú termelés, valamint az eredetmegjelölések, minőségi védjegyek (tanúsító védjegyek) és földrajzi árujelzők védelme és előmozdítása; and
- viii. az integrált termelés vagy egyéb környezetbarát termelési módszerek terjesztése.”

4. A II. rész II. címének II. fejezete a következő IIa. szakasszal egészül ki:

„IIA. SZAKASZ
TERMELŐI SZERVEZETEK A TEJ- ÉS TEJTERMÉKÁGAZATBAN

126a. cikk

Szerződésre irányuló tárgyalások a tej- és tejtermékágazatban

- (1) A 122. cikknek megfelelően elismert, mezőgazdasági termelőket tömörítő tej- és tejtermék-ágazati termelői szervezetek tárgyalásokat folytathatnak tagjaik nevében azok közös termelésének egy része vagy egésze tekintetében a nyerstejnek a termelő által a nyerstej feldolgozója vagy a 185f. cikk (1) bekezdésének második albekezdése szerinti begyűjtője számára történő szállítására vonatkozó szerződésről.
- (2) A termelői szervezet az alábbi feltételek mellett folytathat tárgyalást:
 - a) függetlenül attól, hogy a nyerstej feletti tulajdonjog átkerül-e a mezőgazdasági termelőtől a termelői szervezethez vagy sem
 - b) függetlenül attól, hogy a tárgyalt ár egyforma-e a termelő tagok egy részének vagy összességének közös termelése tekintetében,
 - c) ha az adott termelői szervezet által folytatott tárgyalás keretébe tartozó nyerstej teljes mennyisége nem haladja meg:
 - i. a teljes uniós termelés 3,5 %-át, és
 - ii. az adott termelői szervezet által folytatott tárgyalások által érintett tagállam teljes nemzeti termelésének 33 %-át, és
 - iii. az adott termelői szervezet által folytatott tárgyalások által érintett valamennyi tagállam összesített nemzeti termelésének 33 %-át,
 - d) ha az érintett termelők nem tagjai más termelői szervezetnek, amely szintén ilyen szerződésre irányuló tárgyalásokat folytat a nevükben, és
 - e) ha a termelői szervezet értesíti azon tagállam vagy tagállamok illetékes hatóságait, amelyekben tevékenységet folytat.
- (3) E cikk alkalmazásában a termelői szervezetekre történő bármely hivatkozást úgy kell tekinteni, mint amely a termelői szervezetek társulásaira is vonatkozik. Annak biztosításához, hogy ezek a társulások megfelelően nyomon követhetők legyenek, a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén szabályokat fogadhat el e társulások elismerésének feltételeire vonatkozóan.
- (4) A (2) bekezdés c) pontjának alkalmazásában a Bizottság az általa megfelelőnek tartott módszerrel a legfrissebb rendelkezésre álló információk alapján közzéteszi az Unióban és a tagállamokban termelt nyerstej mennyiségét.”

- (5) A (2) bekezdés c) pontjának ii. és iii. alpontjától eltérve a második albekezdésben említett versenyhatóság eseti alapon dönthet úgy – még akkor is, ha nem valósul meg a 33 %-os küszöb túllépése –, hogy a termelői szervezet nem folytathat tárgyalásokat, ha ezt a verseny fenntartása érdekében szükségesnek ítéli, vagy azért, hogy a tejfeldolgozást végző kis- és középvállalkozások ne kerüljenek hátrányos helyzetbe a területén.

Az első albekezdésben említett határozatot egynél több tagállam termelését érintő tárgyalások kapcsán a Bizottság végrehajtási jogi aktus révén – a 195. cikk (1) bekezdésében említett bizottság segítsége nélkül – hozza meg. Más esetekben a határozatot annak a tagállamnak a versenyhatósága hozza meg, amelynek termelésére a tárgyalások vonatkoznak.

Az első és a második albekezdésben említett határozatok az érintett vállalkozások értesítésének időpontját követően alkalmazandók.

- (6) E cikk alkalmazásában:

- a) „nemzeti versenyhatóság”: a Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló 1/2003/EK rendelet⁶ 5. cikkében említett hatóság;
- b) „kis- és középvállalkozás”: a mikro-, kis- és középvállalkozások meghatározásáról szóló, 2003. május 6-i 2003/361/EK bizottsági ajánlás⁷ szerinti mikro-, kis- és középvállalkozás.”

5. A 175. cikkben az „e rendelet 176–177. cikkére is figyelemmel” mondatrészt az „e rendelet 176–177a. cikkére is figyelemmel” mondatrész váltja fel.
6. A rendelet a következő 177a. cikkel egészül ki:

„177a. cikk

Megállapodások és összehangolt magatartások a tej- és tejtermékágazatban

- (1) Az EUMSZ. 101. cikkének (1) bekezdését nem kell alkalmazni az elismert szakmaközi szervezetek azon megállapodásaira, döntéseire és összehangolt magatartásaira, amelyek célja az e rendelet 123. cikke (4) bekezdésének c) pontjában említett tevékenységek végzése.

⁶ HL L 1., 2003.1.4., 1. o.

⁷ HL L 124., 2003.5.20., 36. o.

- (2) Az (1) bekezdés csak akkor alkalmazható, ha:
- a) a megállapodásokról, döntésekről és összehangolt magatartásokról értesítették a Bizottságot;
 - b) a Bizottság az általa kért valamennyi információ kézhezvételét követő három hónapon belül – végrehajtási jogi aktus révén, a 195. cikk (1) bekezdésében említett bizottság segítsége nélkül – nem állapította meg, hogy az adott megállapodás, döntés vagy összehangolt magatartás ellentmondana az uniós versenyszabályoknak.
- (3) A megállapodások, döntések és összehangolt magatartások a (2) bekezdés b) pontjában említett időszak lejártáig nem léptethetők hatályba.
- (4) A következő megállapodásokat, döntéseket és összehangolt magatartásokat minden esetben az uniós szabályokkal összeegyeztethetetlennek kell minősíteni:
- a) amelyek az Unión belül a piacok bármilyen formában történő felosztásához vezethetnek;
 - b) amelyek befolyásolhatják a piacszerzés zavartalan működését;
 - c) amelyek a verseny olyan torzulásait okozhatják, amelyek nem feltétlenül szükségesek a szakmaközi szervezet tevékenysége révén követett közös agrárpolitikai célok eléréséhez;
 - d) amelyek maguk után vonják az árak rögzítését;
 - e) amelyek megkülönböztetést teremthetnek vagy megszüntethetik a versenyt a szóban forgó termékek jelentős részére vonatkozóan.
- (5) Ha a Bizottság a (2) bekezdés b) pontjában említett időszak lejártát követően úgy találja, hogy az (1) bekezdés alkalmazásának feltételei nem teljesülnek, akkor végrehajtási jogi aktus révén – a 195. cikk (1) bekezdésében említett bizottság segítsége nélkül – határozatot hoz, amelyben kimondja, hogy az EUMSZ. 101. cikkének (1) bekezdése alkalmazandó a szóban forgó megállapodásra, döntésre vagy összehangolt magatartásra.
- Ez a bizottsági határozat nem alkalmazandó az érintett szakmaközi szervezet értesítésének időpontját megelőzően, kivéve ha a szóban forgó szakmaközi szervezet helytelen tájékoztatást adott vagy visszaélt az (1) bekezdésben biztosított mentességgel.
- (6) Több évre szóló megállapodások esetében az első évben tett értesítés érvényes a megállapodás következő éveire. Mindemellett ebben az esetben a Bizottság saját kezdeményezésére vagy egy másik tagállam kérésére bármikor megállapíthat összeférhetetlenséget.”

7. A 179. cikk helyébe a következő szöveg lép:

Megállapodásokra és összehangolt magatartásokra vonatkozó végrehajtási hatáskörök

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén elfogadhatja a 176a.–178. cikkhez kapcsolódó összes szükséges intézkedést.”

8. A 184. cikk a következő ponttal egészül ki:

„10. 2014. június 30-ig és 2018. december 31-ig az Európai Parlament és a Tanács részére a piaci helyzet alakulásáról a tej- és tejtermékágazatban, és különösen a 122. cikk első bekezdése iii. alpontjának és 123. cikke (4) bekezdésének, valamint 126a., 177a., 185e. és 185f. cikkének alkalmazásáról, különös tekintettel azokra a lehetséges intézkedésekre is, amelyek a termelőket közös termelési megállapodások megkötésére ösztönzik, a megfelelő javaslatokkal együtt.”

9. A szöveg a következő 185e. és 185f. cikkel egészül ki:

„185e. cikk

Kötelező bejelentések a tej- és tejtermékágazatban

- (1) A nyerstejfeldolgozók havonta bejelentik az illetékes nemzeti hatóságnak a hozzájuk szállított nyerstej mennyiségét.
- (2) Annak biztosítása érdekében, hogy ezek a bejelentések piacirányítási szempontból hasznosak és időszerűek legyenek, a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén szabályokat fogadhat el e bejelentések hatályára, tartalmára, formájára és ütemezésére vonatkozóan.

185f. cikk

Szerződéses kapcsolatok a tej- és tejtermékágazatban

- (1) Ha valamely tagállam úgy dönt, hogy írásbeli szerződést kell kötni minden olyan esetben, amikor egy mezőgazdasági termelő egy nyerstejfeldolgozónak nyerstejet szállít, e szerződésnek teljesítenie kell a (2) bekezdésben megállapított feltételeket.

Az első albekezdésben említett esetben az érintett tagállam arról is dönt, hogy ha a nyerstej szállítását egy vagy több begyűjtő végzi, a feleknek a szállítás minden szakaszára vonatkozóan kell ilyen szerződést kötniük. E célból a begyűjtő olyan vállalkozás, amely egy mezőgazdasági termelőtől vagy egy másik begyűjtőtől elszállítja a nyerstejet egy nyerstejfeldolgozóhoz vagy egy másik begyűjtőhöz, és a nyerstej tulajdonjoga minden esetben átszáll.

- (2) A szerződést:
 - a) a szállítás megkezdése előtt kell megkötni;
 - b) írásban kell rögzíteni, és
 - c) annak tartalmaznia kell különösen az alábbi elemeket:

- i. a szállított tejért fizetendő árat, amely:
 - állandó és a szerződésben rögzített, és/vagy
 - csak a szerződésben megállapított tényezők alapján változik, amelyek különösen a piaci fejlemények piaci mutatókon alapuló változása, a szállított mennyiség és a szállított nyerstej minősége vagy összetétele;
- ii. a szállítható és/vagy szállítandó mennyiséget és a szállítások ütemezését, és
- iii. a szerződés időtartamát, amely lehet meghatározatlan, felmondási záradékkal.

- (3) Az (1) bekezdéstől eltérve nem kell szerződés kötését előírni akkor, ha a mezőgazdasági termelő a nyerstejet olyan nyerstejfeldolgozó szövetkezetnek szállítja, amelynek a tagja, és amennyiben annak alapszabálya a (2) bekezdés a), b) és c) pontjában megállapított rendelkezésekkel azonos hatású rendelkezéseket tartalmaz.
- (4) A mezőgazdasági termelők, nyerstejbegyűjtők vagy –feldolgozók által kötött szállítási szerződések valamennyi eleméről, ideértve a (2) bekezdés c) pontjában említett elemeket is, a felek szabadon tárgyalhatnak.
- (5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén elfogadhatja az e cikk egységes alkalmazásához szükséges intézkedéseket.”

10. A VII. rész I. fejezete az alábbi 196a. és 196b. cikkel egészül ki:

„196a. cikk

Felhatalmazáson alapuló jogi aktusok

- (1) A Bizottság határozatlan időre szóló felhatalmazást kap az e rendeletben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.

A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

- (2) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja az (1) bekezdésben említett felhatalmazást.

A felhatalmazás visszavonásával kapcsolatos döntés meghozatala érdekében belső eljárást indító intézmény a végleges határozat meghozatala előtt ésszerű időn belül tájékoztatja a másik intézményt és a Bizottságot arról, hogy mely felhatalmazások visszavonásáról és milyen indokok alapján kíván határozni.

A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat haladéktalanul vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő,

felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét. A határozatot ki kell hirdetni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

- (3) Az Európai Parlament és a Tanács az értesítés napját követő két hónapos időtartamon belül kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ezen időtartam egy hónappal meghosszabbodik.

Ha az említett időtartam leteltéig sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt kifogást a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen, azt ki kell hirdetni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, és az a benne megállapított időpontban hatályba lép.

Ha az Európai Parlament és a Tanács egyaránt arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem kíván kifogást emelni, a felhatalmazáson alapuló jogi aktust az időtartam letelte előtt ki lehet hirdetni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, és az az időtartam letelte előtt hatályba léphet.

Ha az Európai Parlament vagy a Tanács kifogást emel valamely felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen, az nem lép hatályba. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen kifogást emelő intézmény a kifogást megindokolja.

196b. cikk

Végrehajtási jogi aktusok

Végrehajtási jogi aktusok e rendelet alapján történő elfogadásakor a Bizottság munkáját az e rendelet 195. cikkében említett bizottság, valamint a(z) [xxxx/éééé]/EU rendelet [5.] cikkében előírt eljárás segíti.”

11. A 204. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(6) A tej- és tejtermékágazat vonatkozásában a 122. cikk első bekezdésének iia. alpontja, a 123. cikk (4) bekezdése, valamint a 126a., 177a., 185e. és 185f. cikk 2020. június 30-ig alkalmazandó.

2. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.
Ezt a rendeletet [...] -tól/től kell alkalmazni.

Kelt Brüsszelben,

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

PÉNZÜGYI KIMUTATÁS				Indic/10/744996(SM/t m) 6.142.2010.1	
				DÁTUM: 2010/10/07	
1. KÖLTSÉGVETÉSI MEGNEVEZÉS: 05 02 12 943.1				ELŐIRÁNYZATOK: (a 2010. évi költségvetés) millió EUR	
2. CÍM: Javaslat: az Európai Parlament és a Tanács rendelete az 1234/2007/EK tanácsi rendeletnek (az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet) a tej- és tejtermék-ágazati szerződéses kapcsolatok tekintetében történő módosításáról					
3. JOGALAP: Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSz.) 42. és 43. cikke.					
4. CÉLKITŰZÉSEK: Gyors válaszadás a szakértői csoport által tett ajánlásokra, amelyeket a Tanács megvizsgált és a 2010. szeptember 27-i elnökségi következtetésekben elfogadott. A javaslat lényegében a szerződéses kapcsolatokra, a szerződők tárgyalási pozíciójára, a szakmaközi szervezetekre és az átláthatóságra vonatkozik.					
5. PÉNZÜGYI HATÁSOK		12 HÓNAPOS IDŐSZAK	FOLYÓ PÉNZÜGYI ÉV	KÖVETKEZŐ PÉNZÜGYI ÉV	
		(millió EUR)	2010 (millió EUR)	2011 (millió EUR)	
5.0 KIADÁSOK		-	-	-	
- AZ EU-KÖLTSÉGVETÉS TERHÉRE (VISSZATÉRÍTÉSEK/INTERVENCÍÓK)					
- A NEMZETI HATÓSÁGOK TERHÉRE					
- EGYÉB					
5.1 BEVÉTELEK		-	-	-	
- AZ EU SAJÁT FORRÁSAI (LEFÖLÖZÉSEK/VÁMOK)					
- NEMZETI SZINTŰ BEVÉTELEK					
		2012	2013	2014	2015
5.0.1 BECSÜLT KIADÁSOK		-	-	-	-
5.1.1 BECSÜLT BEVÉTELEK		-	-	-	-
5.2 SZÁMÍTÁS MÓDJA:					
6.0 FINANSZÍROZHATÓ-E A PROJEKT A FOLYÓ KÖLTSÉGVETÉS VONATKOZÓ ALCÍMÉBEN SZEREPLŐ ELŐIRÁNYZATOKBÓL?				IGEN/NEM	
6.1 FINANSZÍROZHATÓ-E A PROJEKT A FOLYÓ KÖLTSÉGVETÉS ALCÍMEI KÖZÖTTI ÁTCSOPORTOSÍTÁSSAL?				IGEN/NEM	
6.2 SZÜKSÉG LESZ-E PÓTKÖLTSÉGVETÉSRE?				IGEN/NEM	
6.3 SZÜKSÉG LESZ-E ELŐIRÁNYZATOK BEVEZETÉSÉRE A JÖVŐBENI KÖLTSÉGVETÉSEKBE?				IGEN/NEM	
ÉSZREVÉTELEK: A javasolt intézkedések, amelyek közép- és hosszú távon hozzájárulhatnak a piac és a termelők jövedelmének stabilizálásához, nincsenek közvetlen hatással az EU költségvetésére. A COM (2010) 537 már tartalmazza az 1698/2005/EK rendelet módosításait, amelyek lehetővé teszik az EU-15 termelői szervezeteinek támogatását.					